

dag frá degi

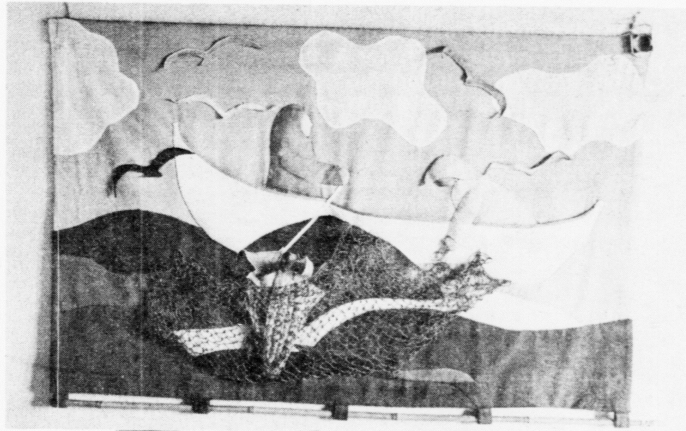
Fjølbroytt listakvinna

Súsann í Jákupsstovu hevur framsýning í Smiðjuni við 40 verkum

Í gjár opnaði Súsann í Jákupsstovu eina framsýning í Smiðjuni í Litluvík. Á framsýningini, sum er opin til mánadagin, eru um 40 verk.

Meginparturin er tekstilmýndir, vovnar og seymaðar myndir og batikmyndir úr silki. Umframt tekstilmýndirnar, eru eisini nakrar pappirs batik myndir, akvarellir og tekningar.

Sum heild er framsýningin ógvuliga fjølbroytt bæði í formi, tilfari og motivum, í formi rækka verkini líka frá tí einfalda til tað abstrakta. Sum heild eru verkini lætt at skilja. Myndirnar eru gjørdar seinastu árin, men nøkur av teimum eru tó heilt nýggj.

Ein av barnamyndunum, sum børnini kunnu spæla sær við. Fiskarnir í nótni eru leysir og kunnu takast úr. Teir hava metalleggu, og við magnetini, sum sæst ovast í høgra horni, kunnu børnini fiska teir upp aftur

Altíð skitsu fyrst

Súsann í Jákupsstovu sigur, at til tær stóru vovnu ella seymaðu myndirnar, ger hon sær altíð eina skitsu fyrst. Hon kann vera batik, akvarell, tekening ella pappirskollaga.

Nakrar av myndunum á framsýningini eru bæði sum seymaðar myndir og sum batikmyndir. Súsann sigur, at hon hevur tikið batikmyndirnar við fyrri at visa, hvussu hon arbeiðir.

Í tí eina rúminum í Smiðjuni eru ymsar barnamyndir samlagaðar

saman. Her er t.d. søgan um Øskudólg og Sópingskonuna fortald í eini røð av seymaðum myndum. Eisini er t.d. ein røð av seymaðum myndum, sum børnini kunnu spæla við og broyta, við at flyta tey ymsu tingini á myndunum

Byrjaði sum hálvvaksin

Súsann í Jákupsstovu hevur arbeitt sum listarkvinna í nógv ár. Hon byrjaði longu sum hálvvaksin, tá hon gekk til seyming og veving í Havn. Síðan fór hon eitt ár til Svøríki, har hon

lærði at veva. Í 1972 tók hon prógv sum handarbeidslærarinna og handarbeidsteknikari í Keypmannahavn. Síðan tá hevur hon starvast sum handarbeidslærarinna, umframt tað listarliga arbeiðið.

Saman við manninum, Simun av Skarði, hevur hon handilin LIST í Keypmannahavn. Her selja tey føroyska list, vanliga list og sokallaða brúkslist. Í List eru skiftandi framsýningar. Tað eru føroyingar, ella útlendingar, sum hava sína inspiratión úr Føroyum, sum hava hesar framsýningar.

Fyrsta sjálvstøðuga framsýningin

Framsýningin í Smiðjuni er fyrsta sjálvstøðuga framsýningin hjá Súsann í Jákupsstovu í Føroyum. Hon hevur havt framsýningar í Danmark, og hevur eisini verið við á Ólav-søkufamsýningini síðan 1972.

Framsýningin í Smiðjuni er opin í dag frá kl. 11 til 16, sunnudagin frá kl. 15 til 20 og mánadagin frá kl. 17 til 20.

Meginparturin av verkunum á framsýningini eru til sølu.

»Jatnamoyggin«. Motivíð er frá basaltformationunum millum Tvøroyri og Froðba, sum bera sama navnið. Til høgru seymaða silkimýndin, til vinstu batikmýndin

Pasgangarin

Smiðurin Tanabai er heimskendur frá krignum og er farin heim til kollektivbrúkið á kirkiska háslættanum.

Í hesi vøkrú náttúru, sum er umgyrd av fjarðum, kavaklæddum fjøllum, hava i-búgvarnir fingið sær serkunnleika í hestappaling. Alskurin hjá Tanabai til hestar og greðingin Gulsai verður ein partur av livi hansara.

Hann fær hug á krigseinkjuni Bjubjuzjan, sum í fyrstuni avísir hann. Sjálvst um hann ikki kann gloyma hana, so má gerandisdagurin ganga víðari. Tá heystingin er av, verður ein veitsla við kappingum, har m.a. kappriðing verður á slættanum. Eftir eina tilika kapping, sum Tanabai vinnur, biður hann einkjuna um inni-

vist. Hon jättar, og tey liva nú eitt eydnuríkt liv saman og býta gleðir og sorgir hjá hvørjum øðrum.

Av ymsum orsøkum má Tanabai ein dagin lata hestin Gulsai til skúlariðing (pasgangari), men hesturin flyggjar aftur til Tanabai. Eftir eitt fylgjandi prát millum Tanabai og leiðsluna av kollektivbrúkinum verður Gulsai geldur.

Henda hending fær fylgjur, og nøkur ár seinni sær leiðslan, hvat skeið er í gerhennara og roynir at skava útyvir. Tanabai og Gulsai eru nú vorðnir gamlir, og filmurin endar við tí síðstu ferðini teir gera saman yvir eitt oyði landskap, har Tanabai má siga farvæl við sin gamla vin.

Filmurin verður sýndur í Leikhús Bio.

Valeri og undrini

Áskoðararnir til henda

film koma at uppliva eina løgna søgu saman við einari ungari gentu, Valerie — ein søga, sum er full av loyndarmálum, undrum og løgnum broytingum — ein løgin dreymur, sum eingin veit, hvør hevur droymt. Onkur tekur oyraringar hennara við eini perlu, meðan hon svevur. Teir eru eitt minni um mammu hennara, og hon fer at leita eftir teimum. Hon finnur út av gandamegi teirra, og ein ósjónlig hond gevur henni perluna aftur.

Nakrir trúðarar koma til ein lítlan bý næsta dagin, og omma Valerie letur ein teirra búgva hjá sær. Hvør er hesin? Ein fyrrverandi elskari hjá henni? Og hvør er tann politisturin, sum ungi Orlik roynir at verja Valerie imóti? Hvi verjir Orlik Valerie? Hvi letur hann seg ósekan taka av døgum, bert fyrri at sleppa at hitta og tosa

við Valerie?

Allir hesir spurningarnir gera Valerie forvitna, og hon vil hava greiði á teimum. Orlik gav henni tey ráð at svølgja perluna, um hon kemur í neyð, og hetta bjargar henni frá megini hjá Gracians, sum er trúðari. Hvør er omma hennara, sum næstan lat hana brenna til deyða bert fyrri at fáa sin mista ungdóm aftur? Og hvør er Valerie, sum fær blóð til tann hataða politistin Skunk fyrri at bjarga honum? Er Skunk pápi hennara? Ella er hetta bert ein dreymur? Tað sær soleiðis út, tá ein bílur við foreldrunum og bróðrunum hjá Valerie steðgaruttan fyrri og tekur tær báðar, Valerie og ommuna við sær, kanska til tað ævintýrið, sum vit beint nú droymdu?

Filmurin verður sýndur í Leikhús Bio.

Automatsvararin í Leikhús Bio hevur tlf. 11131.